

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Sabinus Ep. 17. Februarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

17. Feb. VITÆ SANCTORVM. IOI
culos, blanditias; elusit. Inclusit carceri; thoro illa
hunc prætulit. Tandem Eleusius, ille nuper spon-
sus, fit sponsæ iudex. Mox in carnificem abit. Cæ-
dit verberibus, quod nuper laudabat corpus. Sus-
pendit, quibus nuper captum se fatebatur, capillis.
Urit ferro ardores suos, artus castissimos. Et has
demum illa blanditias in sponso laudavit. Interea
boni Angeli vultum indutus malus, satis ait virtuti
datum esse. Dissimularet posthac pietatem. Super-
ris cordi cor fore, quod pervium utique illis esset.
At JULIANA, fraude inter preces cognita, vincula
sua exuit, & consiliario pessimo induit. Vincto
verbera etiam addit. Tunc sub virginis manu ge-
muit orcus, & malum Angelum bonus risit. Porro
martyr flammam ad quas damnata erat, lacrimis
extinxit, lebetem ab igne ferventem precibus ru-
pit, denique prius quam manum iudici proco da-
ret, caput dedit. Mox tamen etiam pœnas hic.
Undis enim haustus, & in litus eiectus in cibum
canibus cessit, dignum nactus tyranno sepulchrum.
Ex Metaphr.

*Demonum est, malas cogitationes suggerere; nostrum
est, illico eas expellere. Voluntate sua cadit, qui cadit: &
voluntate Dei stat, qui stat. Cogitatio tamen immunda
mentem non inquinat, cum pulsat, nisi cum hanc sibi
per delectationem subjugat.* S. Bern. de Int. Dom.

S. SABINUS EP. 17. Februarii.

Quis fidem habeat? Plura Pont. SABINVS vi-
dit, cum oculos senex amisit, quam prius
cum utrumque circumtulit. Certè, quæ nulli ocu-
lo pervia sunt, arcana animorū & longè absentia,
perspexisse memorant. Et ecce adest hoc ipsum
feliciter experturus Totila. invitatus ad cœnam

E 3

frugalem

frugalem affidet, principē tamen locum Episcopo Rex cedit. Paulò post miscet puer vinum, & SABINO porrigit. Hic Totila prehensum clam manu poculum regiā manu ministrat, nec tamen fallit oculatissimum cæcum. Caput hic & doctam fraudem beneficio ingenti pensaturus inter risum, *Vivat, ait, hæc manus.* Præmium igitur nobilis pocillator tulit, sed malum alter maximum, qui auctor esse puero non dubitavit, ut merum veneno temperaret. Erat hic SABINO in sacris Diaconus & longævo seni infulam inuidebat, suam (ut ipse quidem putabat) hæreditatem, sed contrā factum. Hoc enim etiam pervidens SABINVS egregium Ganymedem prælibare jubet. deprehensus ille, & mortem longam, quam meruisse se viderat, alterā morte, sed brevi præoccupaturus impigrè ori poculum admovet. Sed rapit è manu Episcopus, & ipotius inquit, & Diacono nuntia venenum me bibere, cæterum Episcopum illum minimè futurum. Simul cruce ductā poculum siccat. Non SABINVM, sed Diaconū bibisse dixisses. Valuit enim hic, ille occidit. Sanitatem vulgò alienam se bibere ajunt. Id verum an sit, nescio. Alienam certè SABINVS mortem bibit. *Ex Dial. S. Greg. l. 3. c. 5.*

Semper Diabolus nostris saturatur ex culpis: Ille cibum nostrum deducit in crapulam, potum nostrum in ebrietatem diffundit, ut mentem faciat amentem, carnem luteam reddat, corpus animi domicilium, animas, murum spiritus, virtutum scholam, Dei templum in scenam criminum, in vitiorum pompam, in voluptatum redigat theatrum. S. Pet. Chryf. serm. 12.

S. HEL-

S. H.

PR
H

Pont

ctius.

latere

disses.

ties vi

dere E

& cli

re, fun

meris

peri!

fuetu

chritu

deniq

transf

jam S

steri

que in

emin

bulon

hos q

illius

merit

luisse

bere

Q

nion

talis

carna

vitia,

Cart